

Tato práce si klade za cíl prozkoumat a srovnat základní rysy dvou velkých filosofických proudů dvacátého století, kde probíhaly významné diskuse o kauzalitě, tj. novotomismu a analytické filosofie. Prací, které by si všímaly vzájemných souvislostí těchto dvou směrů, není příliš mnoho. Do značné míry je to pravděpodobně dáno i tím, že mezi oběma směry panovala jistá animozita. Pro novotomisty byli novopozitivisté, na něž analytická filosofie v mnohém navazuje, příliš antimetafyzičtí a materialističtí, a pro novopozitivisty a analytické filosofy by li novotomisté zase příliš úzce svázáni s církevním prostředím a teologií. Navíc se aktivně hlásili k významným autoritám středověkého myšlení, což u progresivně smýšlejících analytických filosofů zcela jistě budilo nedůvěru.